

Nejčastější chyby v eseích

- Přílišná obecnost argumentů: texty jdou slabě k věci samotné (tj. k podrobnému zadání), například se některé eseje zbytečně věnují obecnému schématu externalizace – objektivizace – internalizace (ale bez souvislosti se zadaným tématem). Některé eseje se omezují pouze na čistou reprodukci základních obecných tezí u pojednávaných knih, beze snahy o jejich srovnání v zadaném tématickém rámci.
- Chybějí, nebo jsou nepřesně vyloženy klíčové pojmy: největší problém dělaly pojmy „společenská organizace zajišťující udržování symbolického světa“ a „monopol na definici reality“ (zvláště zarážející při daném zadání!), často také chybělo „zvěcnění“ a „konstrukce přirozenosti“.
- S tím souvisí skutečnost, že řada esejů se zaměřila téměř výhradně na první část zadání (stát jako produkt) a pouze okrajově na druhou (stát jako producent) – proto také se řada esejů věnovala málo nebo vůbec otázkám legitimizačních praktik.
- Pokud byly klíčové pojmy uvedeny, často měly v textu pouze charakter samostatných obecných definic – bez zřetelné souvislosti se zadaným tématem a mimo rámec koherentního vyprávění (zejména, ovšem nikoli výhradně, šlo o pojmy institucionalizace, objektivizace, legitimizace). Charakteristika klíčového pojmu „monopol na definici reality“ – pokud byla vůbec v eseji přítomna – nemůže být jednoduše taková, že jde o „moc, kterou má stát“.
- Příklady (z pojednávaných knih) buď chybějí úplně anebo je text příliš zaujat nějakým zvláštním příkladem, který pak odvádí pozornost od tématu (často je používán příklad rodiny – zejména v souvislosti se socializací, ale bez souvislosti se zadaným tématem).
- Nepřehledná struktura textu, neschopnost udržet „dějovou linku“, přeskakování z jednoho pojmu na druhý bez vzájemné vazby (logické či věcné návaznosti) – text je často rozbitý na několik vzájemně nespojených částí.
- Některé argumenty jsou nedotažené a jiné nedostatečně promyšlené: např. („Vplyv na štruktúru sociálneho priestoru svojou univerzálnosťou v zmysle schopnosti svojou významnosťou ovplyvňovať váhu ekonomického kapitálu, je kultúrny kapitál.“), jiné se třeba točí ve vlastním kruhu („Takto i relativně samostatné instituce v rámci státu mají zájem na legitimizaci moci státu, protože je to v jejich zájmu.“).
- Chyby v uvádění zdrojů u citací (ne podle normy SČ)! Chybějící odkazy na text vůbec, chybějící uvedení strany v textu, atd.
- Stylistické a pravopisné nedostatky (několik prací působí dojmem, že si je autor po sobě nepřečetl): chyby v syntaxi, příliš krátké odstavce, nadměrné používání zkratk, atd. (odkaz „viz“ se píše bez tečky, nejde o zkratku!); časté chyby ve vlastních jménech: Bourdieu, Breger, Lochman, apod. Užívání hovorových výrazů: „tuhle“, „takto“ a podobně.